

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203805
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119203805.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. F. XX, V., o zaplatenie sumy 763,76 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 410,45 € s úrokom vo výške 13,9% ročne zo sumy 763,76 € od 19.04.2020 do zaplatenia najviac do výšky 330,23 € a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 381,87 € od 3.5.2019 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 10.5.2019 domáha zaplatenia istiny 763,76 €, úroku vo výške 27,72 €, úroku z omeškania vo výške 0,34 € (spolu 792,68 €), zmluvného úroku vo výške 13,90% ročne z nezaplatennej istiny 763,76 € od nasledujúceho dňa po zosplatnení 19.4.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 763,76 € a zo zmluvných úrokov do zosplatnenia 27,72 € od nasledujúceho dňa po zosplatnení 19.4.2019 do zaplatenia, poplatku za poistenie 0,86 € a nahradiť trovy konania z titulu splatného úveru. V žalobe uviedol, že dňa 12.2.2016 uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu a poskytol 1.000,00 € úver. Úverová zmluva má všetky zákonom požadované náležitosti, bonita žalovanej bola overená. Žalovaná riadne a včas nesplácala dohodnuté splátky, preto ju upozornil na omeškanie listom zo dňa 13.2.2019 a následne predčasne zosplatnil úver dňa 18.4.2019. Žalovaná od zosplatnenia nezaplatila žiadnu čiastku.

2. Žalovanej bola žaloba riadne doručená, k žalobe sa nevyjadрила.

3. Súd podľa § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania vyhlásil rozsudok dňa 25.09.2019, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 381,89 € s úrokom z omeškania vo výške 0,34 € a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 381,89 € od 3.5.2019 do zaplatenia, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovanú zaviazal vrátiť len nesplatenú istinu z poskytnutého úveru, pretože úverovú zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. K uvedenému záveru dospel z dôvodu, že neobsahovala všetky obligatórne náležitosti. Neboli v nej uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN vrátane vzorca a bola v nej nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Zaplatené poistné súd započítal na istinu,

pretože nepovažoval za preukázané uzatvorenie konkrétnej poisťnej zmluvy. Žalobkyni priznal aj úrok z omeškania z jednotlivých dlžných splátok do splatnosti úveru vo výške 0,34 €. Úrok z omeškania z priznanej istiny priznal od 19.04.20189, nakoľko až týmto dňom sa žalovaná dostala do omeškania.

4. Po odvolaní žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23Co/198/2019-121 zo dňa 30.09.2020 rozsudok zrušil v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom uviedol, že súd prvej inštancie založil svoju právnu argumentáciu, týkajúcu sa zamietavej časti napadnutého rozhodnutia, na konštatovaní nepreukázania skutkových tvrdení žalobkyne. Pričom žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, nepoprela skutkové tvrdenia žalobkyne. Z koncepcie ustanovení § 177 ods. 2 písm. a/ a § 297 písm. b/ CSP vyplýva, že zákonodarca chcel zjednodušiť procesný postup súdu vo veciach, v ktorých žalobe vyhovie spravidla v celom rozsahu. Preto ak súd dospel k záveru, že tvrdený skutkový stav v danom štádiu konania, žalovanou stranou nepopretý, nie je možné vziať za základ rozhodnutia, nemohol pristúpiť k vyhláseniu rozsudku bez nariadenia pojednávania. Postup súdu musí byť transparentný a predvídateľný, preto ak si strana konania nespĺnila dôkaznú povinnosť je to dôvod na nariadenie pojednávania. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nespĺnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyodením dôsledkov nespĺnenia procesnej povinnosti.

5. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu, pričom žalobca sa písomne ospravedlnil, žalovaná sa neospravedlnila. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.2.2016, upomienkou zo dňa 13.2.2019, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 18.4.2019, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Rámcovou poisťnou zmluvou s dodatkami, Prehľadmi splácania a prepočtami úrokov a ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 12.2.2016 uzatvorili strany sporu Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver 1.000,- €, ktorý sa zaviazala splatiť v 96. splátkach po 17,46 € mesačne vždy 14. dňa v mesiaci, posledná splátka bola splatná 14.2.2024. Úroková sadzba bola dohodnutá 13,9% ročne, RPMN bola 16,87%, priemerná RPMN bola 19,31%, poplatok za poskytnutie úveru 50,- €. Celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť 1.725,20 €. Ďalej bol dohodnutý poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,43 € mesačne.

7. Dňa 13.2.2019 zaslal žalobca žalovanej opakovanú upomienku, ktorou žiadal o zaplatenie dlžnej sumy 22,72 € do 18.2.2019 z dôvodu omeškania so splácaním úveru a upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Upomienku žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Dňa 18.4.2019 zaslal výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 852,68 € s príslušenstvom bližšie nešpecifikovaným, bezodkladne, z dôvodu nedodržania zmluvných povinností. Z predloženej doručky sa nedá zistiť kedy bola zásielka podaná na poštovú prepravu a do vlastných rúk žalovanej bola doručená 30.4.2019.

8. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná zaplatila do predčasného zosplatenia úveru sumu 618,11 €, posledná úhrada bola dňa 14.1.2019 vo výške 10,19 €. Žalobca započítal splátky na istinu 236,24 €, úrok 367,25 € a na poistné 14,62 €. Od toho času žalobca neviduje žiadnu splátku. Podľa prehľadu splácania žalovaná nezaplatila istinu 763,76 €, zo zmluvných úrokov do zosplatenia 394,97 €, nezaplatila 27,72 €, a úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 0,34 €, poistné 0,86 €. Po zosplatení sa žalobca domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania vo výške 5,00% z nesplatennej istiny 763,76 € a úrokov 27,72 € a zmluvného úroku 13,90% ročne z istiny 763,76 € od 19.4.2019 do zaplatenia.

9. V odvolaní zo dňa 09.10.2019 a vo vyjadrení zo dňa 12.11.2020 žalobca doplnil skutkové tvrdenia a uviedol, že všetky predpoklady RPMN sú uvedené v zmluve: výška úveru, dátum prvej a poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru a dátum zmluvy. Zároveň uviedol, že vzorec na výpočet RPMN je uvedený v prílohe č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., pričom zákon nepožaduje, aby bol v zmluve uvedený. Výška celkových nákladov klienta je v zmluve uvedená správna. Poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť. V spore nevystali žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že poistenie bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Národná banka Slovenska pri preverovaní výšky RPMN uvedenej v úverovej zmluve konštatovala súlad hodnoty RPMN v úverovej zmluve so zákonom. Z uvedených dôvodov sa poistenie nezarátava do celkových nákladov. Žalobca sprostredkoval poistenie, ktoré si vybrala žalovaná pristúpením k Rámcovej poistnej zmluve pre poistenie schopnosti splácať úver. Informácie o výške poistného obsahuje sadzobník poplatkov a poistné podmienky obsahujú Všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver.

10. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 3.5.2019 bola vo výške 0,00%.

11. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu, ktoré nevyužili svoje právo, byť prítomné na pojednávaní. Žalobca vopred ospravedlnil svoju neprítomnosť a súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, žalovaná sa neospravedlnila. Pretože po vyvolaní veci neboli vykonané prednesy strán sporu v zmysle ustanovenia § 181 ods. 1 CSP súd nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP, t. j. neuvádzal stanovisko k skutkovým tvrdeniam, navrhnutým dôkazom a ani predbežné právne posúdenie.

12. Po oboznámení sa s vecou a vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba je podaná čiastočne dôvodne. Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná nepoprela žiadne skutkové tvrdenia uvedené žalobcom v žalobe a jeho nasledujúcich vyjadreniach, ktorými doplnil skutkové tvrdenia uplatneného nároku žalobou. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti.

13. Po rozhodnutí súdu zo dňa 25.09.2019, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel, zostal predmetom konania nárok na zaplatenie nevrátenej istiny 381,87 € (763,76 € - 381,89 €), neuhradeného zmluvného úroku do zosplatnenia vo výške 27,72 €, zmluvného úroku po zosplatnení vo výške 13,90% ročne z istiny 763,76 € od 19.4.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 763,76 € od 19.04.2019 do 02.05.2019 a zo sumy 381,87 € od 03.05.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo zmluvných úrokov do zosplatnenia zo sumy 27,72 € od 19.4.2019 do zaplatenia a poplatku za poistenie 0,86 € za dva mesiace z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.02.2016.

14. Súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 381,87 € (poskytnutá suma úveru 1.000,- € znížená o uhradené splátky istiny žalovanou do dňa zosplatnenia vo výške 236,24 € a priznanú istinu predchádzajúcim rozsudkom 381,89 €) a úroku vo výške 27,72 € (13,9% dohodnutý ročný úrok v zmysle zmluvy - žalovaná bola povinná tento splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia vo výške 394,97 € znížené o zaplatené úroky 367,25 €). Súd po doplnení skutkových tvrdení a listinných dôkazov žalobcom, vyhovel žalobe aj v časti nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 0,86 €, t. j. zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 410,45 € (381,87 € + 27,72 € + 0,86 €).

15. V časti uplatnených úrokov z omeškania z istiny 381,87 € vo výške 5,00% ročne od 19.04.2019, t. j. od nasledujúceho dňa po zosplatnení úveru do zaplatenia, súd rozhodol rovnako ako v rozsudku zo dňa 25.09.2019 bod 16. odôvodnenia. Žalobcom predložená výzva na splatenie úveru vo výške 822,68 € s poplatkom za výzvu 30,- € spolu s oznámením predčasnej splatnosti úveru zo dňa 18.4.2019 bola podaná na poštovú prepravu bližšie neuvedeného dňa (poštová pečiatka na doručke na č. I. 56 je nečitateľná), zásielka bola uložená na pošte 29.4.2019 a doručená žalovanej do vlastných rúk dňa 30.4.2019. Žalobca vyzval žalovanú na bezodkladné zaplatenie dlžnej sumy. Nasledujúci pracovný deň 2.5.2019 po doručení mohla žalovaná plniť a do omeškania sa dostala dňa 3.5.2019, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z istiny 381,87 € od 3.5.2019 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania zo sumy 763,76 € od 19.04.2019 do 02.05.2019 súd žalobu zamietol z dôvodu, že bol uplatnený v rozpore so zákonom.

16. Navyiac súd uvádza, že žalobca v odvolaní sa k tejto zamietajúcej časti rozsudku nevyjadril, nevytkol vady rozsudku v tejto zamietajúcej časti a nedoplnil argumentáciu ani vo vyjadrení zo dňa 12.11.2020, kedy už bol oboznámený s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

17. Žalobca sa ďalej domáha zmluvného úroku po zosplatnení vo výške 13,9% ročne z nesplatennej istiny 792,68 € od nasledujúceho dňa po splatnosti 19.04.2019 do zaplatenia. Právnu otázku nároku veriteľa na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení priamo riešil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020 keď dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, pričom Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník, nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje

rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny a dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 7Cdo 118/2019 zo dňa 26.08.2020.

18. Pri uzatvorení zmluvy sa žalovaná zaviazala do konečnej splatnosti úveru dňa 14.02.2024 zaplatiť zmluvný úrok vo výške 675,20 € pri riadnom splácaní, (vypočítaný ako rozdiel celkových nákladov klienta 725,20 € po znížení o poplatok za poskytnutie úveru 50,- €). Súd zaviazal žalovanú zaplatiť zmluvne dohodnutý úrok vo výške 13,9% ročne zo sumy 763,76 € od 19.04.2020 do zaplatenia maximálne do výšky nezaplateného dohodnutého zmluvného úroku 330,23 €, čo je rozdiel zmluvne dohodnutých úrokov 675,20 € a kapitalizovaný zmluvný úrok do zosplatnenia 394,97 € (z toho úrok vo výške 367,25 € žalovaná zaplatila a úrok 27,70 € súd žalobcovi priznal týmto rozhodnutím). Vo zvyšnej časti uplatneného zmluvného úroku 13,9% ročne súd žalobu zamietol, v súlade s vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nakoľko žalobca nemá nárok na úrok po dohodnutej konečnej splatnosti úveru. Súd obmedzil priznaný zmluvný úrok konkrétnou sumou (330,23 €) a nie dobou konečnej splatnosti úveru (14.02.2024) z dôvodu, že v prípade, ak by naďalej žalovaná nezaplatila istinu do konečnej splatnosti, bola by povinná zaplatiť úrok vo výške 521,21 € (13,9% od 16.04.20129 do 14.02.2024 zo sumy 763,76 €), teda o 190,98 € viac ako bol zmluvne dohodnutý úrok za celé obdobie 675,20 €.

19. V časti nároku žalobcu na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov do zosplatnenia vo výške 5,00% ročne zo sumy 27,70 € od 19.04.2019 do zaplatenia si je súd vedomý, že súdna prax v tejto otázke nie je jednotná, o čom svedčia i žalobcom v žalobe poukázané rozhodnutia krajských súdov, avšak v tejto otázke sa súd prikláňa k názoru, že žaloba nie je dôvodná. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Úroky rovnako ako úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, sú len jej príslušenstvom, preto neprichádza do úvahy, aby z tohto príslušenstva bolo hrazené ďalšie príslušenstvo. Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Obdobný názor je obsiahnutý aj v rozhodnutí veľkého senátu Obchodného kolégia NS ČR v súvislosti s rozsudkom NS ČR sp. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24.3.2004. NS ČR v predmetnej veci uviedol, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, teda, že k nej podľa dohody budú pripočítané s následným právom veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. To však nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí iba istina a nie príslušenstvo pohľadávky. Týmto rozhodnutím veľkého senátu Obchodného kolégia NS ČR bol prekonaný dovtedy uplatňovaný názor, že nesplatenie zmluvných úrokov v dohodnutej lehote oprávňuje veriteľa vymáhať od dlžníka aj úrok z omeškania, lebo nesplatené zmluvné úroky sa stávajú dlhom. V danom prípade ale žalobca v žalobe a svojich nasledovných podaniach netvrdil, že medzi stranami existovala dohoda

o tom, že dohodnuté úroky sa stávajú súčasťou istiny, naopak výslovne sa domáhal priznania úrokov z omeškania priamo z úrokov úveru. K tomuto záveru dospel aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 25Co/154/2018 zo dňa 30.07.2019.

20. Na základe vyššie uvedeného odôvodnenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

21. Podľa § 255 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.(ods. 1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (ods. 2)

Podľa § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (ods. 2)

22. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle citovaných ustanovení. Pri rozhodovaní o úspechu v konaní súd musí zohľadniť celý žalobcom uplatnený nárok ku dňu rozhodnutia vo veci spolu 1.032,69 € istinu a príslušenstvo. Žalobca bol neúspešný len v nepatrnnej časti príslušenstva 8,88 € (úrok z omeškania z istiny 763,76 € od 19.04.2019 do 02.05.2019 a zo sumy 27,72 € od 19.04.2020 do zaplatenia) a vo zvyšnej časti bol úspešný. Vzhľadom na nepatrný neúspech žalobcu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).